

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ročník XIV, číslo 2
prosinec 2005
cena 5 Kč

Milí čtenáři, jistě vám neuniklo, že Vánoce jsou za dveřmi. Cukroví je napečené, stromeček možná už nazdobený a dárky přichystané. Už cítím tu atmosféru, kdy se sejde celá rodina a všichni si vyprávějí. Už teď cítím to napětí před rozbalováním dárků. Už slyším hlas zvonečků, které u nás na Štědrý večer zní. Nezbyvá nic jiného, než abych vám popřála, ať tyto svátky prožijete v klidu, v pohodě a s lidmi, které máte rádi. Doufám, že se u vánočních koled začtete do našeho Malíčku. Snad vás potěší a pobaví. Vždyť radost, smích a láska jsou základem nejen všech svátků, ale i spokojeného života. V tomto čísle časopisu Malíček se společně ohlédneme za uplynulým rokem, zjistíme, jak se měli naši učitelé v Anglii, nezapomeneme trochu nahlédnout do dění v některých třídách a nebude chybět ani pár zajímavostí o tak krásném čase, jako je čas Vánoc. Ještě jednou vám přeji krásné prožití vánočních svátků a vstup do nového roku tou správnou nohou.

Eva Balonová a redakce časopisu Malíček

VÁNOCE V ZAHRANI Í

Učitelé na
pětidenní
návštěvě Anglie

INSPIRACE
V „INSPIRACI“

KUKÁTKO

škola
hitparáda

VÁNOCE

Až cukroví zavoní,
až zvoneček zazvoní,
až napadne první sníh,
až pojedeme na saních,
budou tady Vánoce,
přijdou přesně po roce.
Už se těším, až tu budou,
jinak asi umřu nudou.

Lucie Tomešová, V. A

ANKETA**ANKETA****ANKETA**

Brzy tu budou Vánoce a Silvestr. Skončí rok 2005 a začne nový rok 2006. A proto se ptáme: Co Vám v roce 2005 udělalo největší radost?

Kát'a I. B: Holky se mnou kamarádí.

Lukáš I. B: Byli jsme v Chorvatsku a moc se mi tam líbilo.

Anička II. A: Našli jsme na horách kotě a nechali si ho.

Jessica III. B: Koupili jsme si pejska.

Petra IV. A: Moje narozeniny, protože přišly kamarádky.

Adéla V. B: Když jsem se dozvěděla, že se budeme stěhovat.

Kát'a VI. B: Po čtyřech letech mě přijali do jezdecké školy.

Pája VI. A: Největší radost mi udělala moje malá sestřička.

Verča VII. B: Prázdniny, protože nebyla nuda.

Marek VII. A: Když mi kamarádka pomáhá s angličtinou.

Katka IX. B: Dárky k svátku a k narozeninám od kamarádů.

Paní učitelka Iva Brožová: Syn odmaturoval a dostal se na vysokou školu.

Paní učitelka Hana Truncová: Když se kamarádce narodilo miminko, když mi pan ředitel zavolal, jestli nechci učit na této škole a když jsem úspěšně dokončila vysokou školu.

Paní učitelka Katka Haufová: Měla jsem velkou radost, když mi děti popřály k svátku a daly mi kytíčku.

Paní učitelka Ladislava Dubová: Dozvěděla jsem se, že budu mít vnoučátko.

Veronika Škrhová a Lukáš Zajíček, VI. B

Seznámení s novými učiteli

Snad každý už ví, že na naší škole učí od září nová paní učitelka, která se po devíti letech vrátila z Ameriky do Čech. Nikdo z nás si však neumí představit, jaké to pro ni bylo na začátku v Americe ponižující a nespravedlivé. Život je pes. Naštěstí všechno zvládla, a dokonce píše svoji knihu, ve které se za čas určitě budete moci dozvědět více. Tady tento

rozhovor je takovou první vlašťovkou, jež by měla všem ukázat, co si vlastně paní učitelka TEREZA SOMMERSOVÁ myslí o životě, Čechách a Americe.

Odkud pocházíte a jak jste se dostala do Spojených států amerických?

Pocházím z Chrudimi. Do Ameriky jsem se dostala úplně jednoduše. V Česku jsem si vzala Američana, kterému jsem řekla, že do Ameriky nikdy nepůjdu. Jenže po svatbě dostal úžasné stipendium, a tak jsme do USA odešli na dva roky, a zůstali tam deset let (...jen neptej se proč...nevím sám...).

Co tam pro Vás bylo nejtěžší?

Těžké bylo, že jsem si připadala diskriminovaná. Když Američan slyší, že máte přízvuk a ještě k tomu pocházíte z bývalé východní Evropy, tak si vás zařadí do takového !emigrantského! pytlíčku. Jsem učitelka matematiky, a proto jsem sháněla práci v doučování matematiky, ale bylo mi nabídnuto pouze hlídání dětí a uklízení, což nedělám ani doma (děti hlídám). Musela jsem složit mnoho zkoušek z matematiky a z angličtiny a teprve po sedmi letech jsem si tvrdě vybojovala určitou pozici.

Určitě nejtěžší pro mě bylo vychovávat naše děti. Dvě různé kultury, dva jazyky... Děti postupně ztrácely češtinu a přestávaly rozumět mým vtípkům.

Jaké jsou největší rozdíly mezi Američany a Čechy?

Tak to by bylo na dvě hodiny. Češi mi připadají mnohem upřímnější. Američani jsou velice slušní, ale těžko odhadujete, co si doopravdy myslí. Navíc neradi ukazují svoje city, raději o nich hovoří. Čech si zabřečí, Američan suše podotkne: „Je to velmi smutné.“ Čech se počůrá smíchy a Američan několikrát zopakuje: „Velmi, velmi legrační...“

Američani dodržují pravidla. Například na dálnicích se musí platit mýtné. Američan zaplatí, i když je závora nahoře (přístroj je rozbitý). V téže situaci Čecháček do přístroje hodí ručník a každou hodinu si přijde pro nastřádané drobné. Američani jsou velice pohodlní, ve srovnání s námi rozmazlení (je nutné podotknout, že mluvím o střední bílé vrstvě). Na všechno mají lidi z emigrantského pytlíčku. Například moje známá má paní na hlídání dětí, jiná paní jí jednou týdně uklidí celý dům a vypere a poskládá veškeré prádlo, další pracant se postará o zahrádku a kolem šesté večer další osoba přiveze čerstvě uvařenou večeři. Jupííííííí.

Kterou zemi máte raději?

Já rozhodně Česko. Jsem tu DOMA a teprve teď si plně uvědomuji, jak nádherná je ta naše zemička - od klidných hor přes voňavé lesy, malebné vesničky až po krásná historická centra našich měst. Vše je tak blízoučko.

Amerika je úžasná země. Dá se v ní najít vše, snad všechny kultury světa, nádhernou přírodu... ALE!!!! Vše je tak neskutečně daleko. Marníte nekonečné hodiny jen tím, že musíte nakoupit, rozvézt děti do kroužků, zavézt je ke kamarádům. A to před čím především utíkám a co se k nám řítí nezávratnou rychlostí, je KONZUM. Vše je o tom, co už mám a co si ještě koupím, jaké značky oblečení, bot, aut... Bacha!

Představujeme redaktory

Posádka naší lodi se každým rokem trochu mění. O čem mluvím? No přeci o redakční radě tohoto časopisu. Někteří musejí odejít, jiným se zkrátka přestalo chtít dělat „něco navíc“, ale jsou tu i noví lidé, kteří přicházejí s novými nápady. Víte, jací vůbec jsou? Kdo se třeba podílel na čísle, které právě držíte v ruce? Vaše otázky vám jistě zodpoví následující „obnovená“ rubrika, kde vám dnes představíme dvě redaktorky, žáčky třídy VII. A, NIKČU HROUZKOVOU a ZUZKU STEINEROVOU.

Dotazník číslo 1

Mé jméno a příjmení: Nikola Hrouzková

Narodila jsem se: Druhý jarní den, porodnice v Chrudimi, čtvrté patro, postel u okna.

Jsem: Dívka ve znamení berana (někdy se i jako beran chovám). Trochu netrpělivá, občas náladová, usměvavá a kamarádká.

Můj největší koníček: Zálib mám celkem hodně, ráda jezdím na kole, lyžuji, plavu a různě sportuji, povídám si s kamarádkami, chodím do přírody a jezdím na chatu s rodinou. Dále mě baví keramika a cestování, ale mým největším koníčkem je tancování, kterému se věnuji už asi sedmým rokem.

Má nejoblíbenější hudba: Já osobně poslouchám skoro vše, co je rychlé. Jinak moje oblíbené hudební styly jsou dance a hip hop. Také často poslouchám rádio.

Můj nejoblíbenější film: Úplně nejoblíbenější film nemám, ale líbí se mi spíše komedie, u kterých se zasměji. Například jsem nedávno zhlédla film Můj auťák brouk.

Ráda čtu knihy: Poslední dobou jsem přečetla spousty různých dívčích románů a u těch asi zůstanu. Jinak často čtu časopisy.

Nejraději nosím: Nejčastěji mě uvidíte asi v riflích, tričku, mikině či svetru a samozřejmě v botách.

Bojím se: Docela mám strach z velikých pavouků a jedovatých hadů.

Ze školních předmětů mě baví: Mám ráda tělesnou výchovu a docela mě baví zeměpis a výtvarná výchova.

Ze školních předmětů mě nejvíce nebaví: Doufám, že se na mě paní učitelka Sádecká nebude zlobit, ale je to asi fyzika.

Na práci redaktorky se mi líbí: Hned poté, co jsem přišla do redakční rady, jsem zjistila, že to není tak lehké, jak si spousta lidí myslí. Pořád je co na práci. Ale to, co mě opravdu baví, je kontakt s lidmi, skvělé procvičování pravopisu, psaní článků a to, že se mohu zúčastnit různých zajímavých akcí.

Chtěla bych se naučit: Pořádně naslouchat a umět mluvit plynule anglicky.

Chtěla bych se živit: O tom, čím budu, nemám zatím ani představu.

Dotazník číslo 2

Mé jméno a příjmení: Rodiče mi říkají Zuzka a v rodném listě mám napsáno Steinerová.

Narodila jsem se: V chrudimské nemocnici. Ve čtvrtém patře, druhý pokoj zprava, na bílé posteli s modrým povlečením a psalo se datum 29. 1. 1993.

Jsem: Pro každou legraci, sportovní typ a paličatá. Někdy i náladová, ale za to může počasí.

Můj největší koníček: Jízda na koni a tancování.

Má nejoblíbenější hudba: Green Day, Gwen Stefani, Simple Plan a Crazy Frog.

Můj nejoblíbenější film: Mám ráda akční a dobrodružné filmy, ale nemám jeden nejoblíbenější.

Ráda čtu knihy: Ráda čtu knihy dobrodružné i fantastické. Nejvíc mě zaujal asi Harry Potter.

Nejraději nosím: Sportovní oblečení, nějaké rifle a mikinu.

Bojím se: Pokaždé něčeho jiného.

Ze školních předmětů mě baví: Asi všechny. Pokaždé se vyskytne něco zajímavého.

Ze školních předmětů mě nejvíce nebaví: Jak kdy.

Na práci redaktorky se mi líbí: Kontakt s lidmi, nové informace, poznání nových lidí.

Chtěla bych se naučit: Lépe kreslit a nestydět se oslovit neznámé lidi.

Chtěla bych se živit: Ještě jsem o tom nějak nepřemýšlela.

Martin Vápeník, IX.A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Projektový den ve třídě II. B „Nakupování“

Přicházíme do třídy II. B a já vidím ty malinké, roztomilé tvářičky, které se na ten dnešní den opravdu těší. Hned se nás ujímá paní učitelka Markéta Nováková. Je osm hodin ráno a v této třídě právě začíná projektový den. Úplně na začátku jsme představeny druháčkům, kteří z nás nejsou moc ve „své kůži“. Také se děti dozvídají, co to vlastně je onen projektový den, a my se jich ptáme na jejich očekávání.

Přichází čas na první aktivítku. Druháci dostávají do rukou kartičky, na kterých je buď název ovoce, či zeleniny. Jiní zase dostávají obrázky zeleniny, nebo ovoce. Teď bez mluvení se musejí najít jednotlivé dvojice, například někdo má obrázek mrkve a musí nalézt spolužáka s lístkem, na kterém je napsáno MRKEV. Všichni mají svého „partnera“. Přichází druhá část - HÁDANKY. Každá

dvojice má za úkol popsat svou zeleninu či ovoce tak, aby ji ostatní poznali, například: „Je to zelenina, roste na zahrádce, má oranžovou barvu a je dobrá na zrak.“ Samozřejmě, že je to mrkev. Třetí, ale také poslední část této aktivitky právě začala. Rozdělili jsme se na dvě skupinky. Úkol zněl: „Vymyslete co nejvíce názvů ovoce a zeleniny.“ Do toho se děti pustily jako divé. Jablko, hruška, ananas, banány, tato a další slova zní třídou. Nakonec se všechny názvy ovoce a zeleniny přednesly druhé skupince, a že toho bylo mnoho.

Paní učitelka rozdává do dvojic pracovní list, ve kterém si mohou děti procvičit své vědomosti, samozřejmě týkající se ovoce a zeleniny. Součástí této aktivity je také naučení básničky od Karla Jaromíra Erbena:

„Puzzle“, tak toto slovo vyslovila paní učitelka, ale také je to název činnosti, která nás čeká. Já a Nikča rozdáváme obálky s nastříhanými obrázky z časopisů či prospektů. Vezmeme si také jeden, abychom si to taky zkusily, a nemůžeme říci, že nám to jde bez problémů, ale nakonec se nám to daří. Jdeme pomáhat dětem, protože to některým dvojicím ještě tolik nejde a zvládnout to musíme všichni.

Co by to bylo za projektový den s názvem „NAKUPOVÁNÍ“, bez opravdového nakupování v supermarketu. Rozdělení na dvě skupiny, nabalení jak na severní pól, protože venku mrzne až praští, se vydáváme směr Hypernova či Kaufland. Úkol zněl: „Doplňte odpovědi v pracovním listě“. Byly to otázky typu: Jaké se v Hypernově prodává nejlevnější a nejdražší ovoce, co se prodává na kusy a co na kilogramy. Děti se v supermarketu orientují velice dobře a úkol plní na výbornou. Mně velmi baví pomáhat druháčkům při plnění úkolů. Při cestě zpět do školy jsou druháčci plni dojmů ze supermarketu. Touto návštěvou Hypernovy a Kauflandu jsme završili první den s třídou II. B.

V pátek s blokem a propiskou v ruce jdeme do II. B už jako „ostřílené“ redaktorky bez obav. Pátek je zasvěcen vaření a pečení. Hned na začátku projektového dne přecházíme se svým jablíčkem do cvičné kuchyňky. Všichni nic netušící se usazujeme ke stolu a napjatě se rozhlížíme. „Dnes si upečeme Kateřinský měšec,“ ozývá se paní asistentka Kateřina Malinská, která se zrovna objevila za rohem, kde už vše připravila. Nejprve všichni dostávají škrabku, aby si mohli oloupat své jablíčko. Poté, co se všichni „poprali“ se strouháním, se přesunujeme na druhou stranu kuchyně si vyválet těsto, nakrájet jablko na malé kousíčky, zabalit ho do těsta a dát péct. Netrpělivě čekáme, až to bude hotové. Jako ovocnou i vitamínovou tečku si děti nakonec krájí na malé i velké kousky své ovoce, které si přinesly z domu. Na špejli si napichují kiwi, banán, mandarinku, jablko a další i méně známé ovoce. Tvoří si takový ovocný špíz. Mezitím

paní učitelka připravila výborný hruškový mošt, na kterém si společně s Kateřinským měščem velmi pochutnávám. Na závěr uklízíme kuchyňku, aby po nás zůstala čistá. Děti se přesouvají do třídy, kde celý projektový den hodnotí.

KATEŘINSKÝ MĚŠEC

Oloupeme jablko a nakrájíme ho na malinké kousky, vyválíme listové těsto do tvaru čtverce, těsto maličko posypeme strouhánkou, nakrájené kousky jablka naskládáme na těsto (nejlépe na střed). Posypeme skořicí a pak už jen zabalíme do útvaru podobnému třeba měšci. Pomašlujeme rozšlehaným vajíčkem a dáme péct na 180°C asi na 20 – 30 minut.

Co se vám nejvíce líbilo, dařilo či co vás bavilo na projektovém dni?

Dominik: Dařilo se mi zjišťování cen ovoce a zeleniny v Hypernově, jinak se mi líbilo všechno.

Tom: Mně se nejvíce líbilo, jak jsme dělali špízy a bavilo mě veselé počítání.

Bára: Líbilo se mi pečení Kateřinského měšce a bavilo mě učit se o zelenině a ovoci.

Klárka: Nejvíce ze všeho se mi líbilo pečení Kateřinského měšce, jedení ovocného špízu a pití hruškového moštu.

Sára: Bavilo mě dělání špízu, zjišťování cen v Hypernově. Dobře mi šlo loupání jablíčka.

Rád'a: Povedlo se mi pečení a celý projektový den byl super.

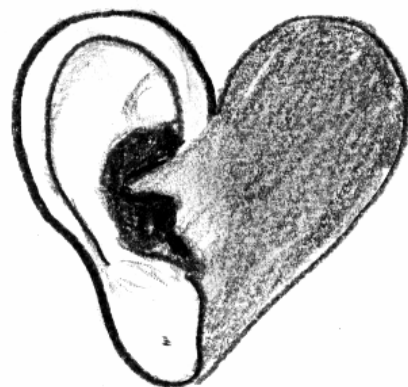
Projektový den ve II. B byl zábavný, ale také velmi poučný. Pro druháky ohledně informací a pro nás poučný ohledně redaktorských zkušeností

Nikola Hrouzková a Zuzana Steinerová, VII. A.

Učíme se aktivně naslouchat

Už jste někdy slyšeli pojem aktivní naslouchání? Že ne? Tak to nejste jediní. Mezi vás patřím i já. Dnes je čtvrtek 24. listopadu něco málo před osmou. Právě přicházím do třídy V. A, kde se dnes koná projektový den s názvem „Aktivní naslouchání“. Mým úkolem je o tomto projektu napsat článek, ale zároveň bych si z něj měla i něco odnést. Jsem velice zvědavá, jak to bude probíhat. Mám totiž pocit, že se nemohu nic nového naučit a že naslouchání mi nedělá problémy. Ale nechám se překvapit.

Hned po příchodu si všímám hezké třídní výzdoby, když vtom už z kabinetu vychází hlavní organizátorky dnešního dne, paní učitelka Miroslava Bukáčková, paní vychovatelka Jana Jíšová a Kristýna Jarošová, studentka pedagogické fakulty. Paní učitelka svolává všechny žáky do kruhu na koberec a bere si úvodní slovo. A následuje první aktivita. Děti se vracejí ke stolečkům, tam už na ně čekají papírové vločky, do kterých píší svá očekávání a lepí je na strom. A co pátáci očekávají? Například: „Očekávám, že se k sobě začneme chovat lépe.“, „Očekávám to nejlepší.“, „Očekávám, že to nebude jenom o kreslení.“ Poté se všichni opět schází na koberci a hrají hru na mrkanou, při které je důležitá rychlost, pozornost a postřeh. Z toho jasně vyplývá, že pro tuto aktivitu je nezbytný zrak. Paní vychovatelka maluje na velkou čtvrtku čínský znak pro oči. Po přestávce si mají děti stejný obrázek nakreslit i na své čtvrtky. Pár nepozorných však potřebuje nový papír. To je důkaz toho, že naslouchání ještě musí trénovat. Další hra se jmenuje Traper. Spočívá v tom, že jeden apač sedí na koberci se zavázanýma očima a ostatní indiáni k němu po jednom chodí. Musejí však jít co nejtíšeji a hlavní apač má uhádnout, ze kterého směru se k němu nepřítel blíží. Když uhodne, indián je mrtev. U této hry bylo potřeba pozorného naslouchání.

Já jsem si vždycky myslela, že mezi nasloucháním a posloucháním není žádný rozdíl. V tom jsem se ale mýlila. Pátáci mají za úkol na tyto rozdíly přijít. Ku pomoci jim paní učitelky hrají dvě scénky. V první ukázce se odehrává naslouchání, v druhé jen poslouchání. A k jakému závěru došli? Člověk, který vás poslouchá, vás nevnímá, nevěnuje vám pozornost, někdy stojí bokem, skáče vám do řeči a z vašeho povídání si nic nepamatuje. Naopak při naslouchání vás ostatní vnímají, pamatují si, co jim říkáte, zajímají se, o čem mluvíte, dívají se do očí, často pokývují hlavou a používají slovíčka „ano, ano, hm,“ ... Dalším kaligrafickým znakem jsou tedy uši. Při malování jsou všichni velice tiší a soustředění, všímají si jen své práce. Po dopisování dalších příkladů naslouchání a poslouchání dokreslují děti poslední znaky. A to soustředěnost, kterou při každé dnešní činnosti potřebovali, a srdce. Obrázek, který tyto znaky dají dohromady, znamená u nás jen jedno jediné slovo - naslouchat. Musím říct, že dílo paní vychovatelky Jany Jíšové je velmi zdařilé. Nakreslila čínské slovo naslouchat opravdu krásně.

Na závěr žáci pomocí barometru ukazují, jak dnes pracovali ve skupině, ale především nakolik pochopili význam slov aktivní naslouchání. Většina rukou je nahoře, zda-li oprávněně, to bude moci později posoudit pouze paní učitelka Miroslava Bukáčková. A na úplný konec projektu se každý zařadí do sloupečku, podle toho, jestli mu dnešní den připadal zbytečný, je mu to jedno nebo je rád, že se mohl zúčastnit. V poslední řadě stála většina třídy včetně mě. Ani jsem netušila, že dnes z V. A odejdu s tolika novými poznatky. Teď mohu říct, že aspoň zčásti vím, co je to aktivní naslouchání.

Eva Balonová, IX. B

Odpoledne se záchranáři

Znamé číslo 155, blikající majáček, zvukové signály, při tom nám všem běhá mráz po zádech. S naší školní družinou jsme se šli podívat, odkud vyjíždí pomoc a jak lékaři záchranné služby pracují.

Před nemocnicí nás přivítala vedoucí Záchrané služby v Chrudimi Jana Sobotková a začala prohlídka sanitky. Uvnitř to vypadá jako malý operační sál nebo pojízdná nemocnice. Je zde lehátko pro pacienta obklopené nejrůznějšími přístroji. Viděli jsme přístroj na měření tlaku, dýchací přístroj, kufr s léky a dlahami. Vše má své přesné místo. Vybavení je tak kvalitní, že v naléhavém případě lékaři dokáží i operovat.

Práce záchranářů je velmi zodpovědná a náročná. Nejen, že musí znát odbornou stránku, ale musí být i tělesně zdatní. Zraněný potřebuje pomoc na jakémkoli místě, a proto lékaři musí ovládat šplhání po skalách, slaňování nebo plavat ve studené vodě. Podívali jsme se i do místnosti zvané dispečink. Zde se zaznamenávají všechny hovory. Sedí zde zkušený zdravotník, který dokáže v kritické situaci poradit.

Tato prohlídka byla velmi zajímavá a přínosná. Práce záchranářů bychom si měli vážit. Nasazují své životy, aby ty naše zachránili. Nikdy nevíme, do jaké situace se v životě dostaneme, proto bychom měli znát základní první pomoc.

Jindra Žáková a děti ze třídy II. B.

Učitelé na pětidenní návštěvě Anglie

Jistě víte, že tomu není tak dávno, co se skupinka učitelů z naší školy v čele s panem ředitelem zúčastnila zájezdu do Anglie a na vlastní oči se podívala do anglických škol. My jsme samozřejmě byli také zvědaví, jak funguje anglické školství, a proto jsme nezůstali nestranní a vyzpovídali všechny účastníky tohoto zájezdu. A pokud nepatříte k těm, kteří se vůbec nezajímají o dění kolem sebe, pust'te se do čtení tohoto článku. Věříme, že se dozvíte nové, zajímavé, ba i překvapující věci, které jste nevěděli.

*V první části rozhovoru nám odpovídal pan ředitel **Zdeněk Brož**.*

Prozrad'te nám, proč a kdo zájezd do Anglie vůbec pořádal?

Začátkem března tohoto roku mne požádala pracovnice Britské rady v Praze

pani Sephtonová o umožnění návštěvy skupině deseti pedagogů z Anglie. Vzhledem k tomu, že s Britskou radou spolupracujeme v různých projektech již několik let, jsem s návštěvou souhlasil a společně s několika vyučujícími naší školy jsme pro anglické kolegy připravili program. Návštěva se uskutečnila koncem března a hosty z anglického regionu Wiltshire velmi zaujal nejen program naší školy, ale oceňovali také způsob výuky. Projevili velmi vážný zájem o vzájemnou spolupráci s naší školou a požádali Britskou radu o zprostředkování dalších kontaktů. V říjnu jsme pak obdrželi pozvání pro mne a učitele, jejichž vyučovací hodiny angličtí kolegové u nás navštívili.

Víme, že s vámi cestovali „zkušení angličtináři“. Jak ale tento jazyk ovládáte přímo vy?

Já jsem se bohužel na základní škole učil ruštinu, na střední a vysoké pak němčinu a k smysluplnému studiu angličtiny jsem se v posledních patnácti letech již nedostal.

Vyskytly se během vaší cesty či pobytu nějaké „komplikace“? Například jazykové a tak?

Ne vůbec žádné, pan učitel Petr Baťa mi všechno potřebné překládal naprosto perfektně.

Jaké vidíte největší rozdíly oproti naší škole? Co se vám tam líbilo či nelíbilo. Přemýšlel jste po cestě do Anglie i o nějakých změnách na naší škole?

Porovnáám-li naši školu se čtyřmi navštívenými školami, tak rozdíl jsem viděl především v metodách výuky. Metody, které používáme u nás, se mi zdají mnohem efektivnější, protože žáky více motivují a podporují jejich aktivní zapojení do výuky. Velmi se mi líbilo, že tam ve většině škol má téměř každý učitel na přípravu i vyučování přidělený svůj notebook. To bych velmi přál i učitelům v naší škole. Přestože naše studijní cesta byla velmi inspirativní a některé podněty a nápady se dají u nás využít, tak o žádných zásadních změnách nepřemýšlím.

*Dále nás zajímalo, jak celých pět dní vnímali paní učitelka **Blanka Němcová** a páni učitelé **Petr Baťa** a **Jan Zapletal**.*

V čem vidíte na anglických školách největší rozdíl oproti naší škole a v čem podobnosti?

Petr Baťa: Hlavně v systému vzdělávání – většina škol na mne působila dojmem, že je pro žáka mnohem důležitější získat bod, hvězdičku, samolepku nebo diplom než pochopení smyslu výuky – učím se sám pro sebe, protože to, co se naučím, mi v životě k něčemu bude.

Jan Zapletal: Navštívili jsme celkem čtyři školy, naší škole byla nejvíce podobná škola „The John Bentley School“ se zaměřením na jazyky. Proč? Na této škole se konají akce podobné našim seminářům v přírodě a pro partnerský vztah mezi učiteli a žáky. Rozdíl jsem vnímal například ve vybavení tříd technikou (počítače, dataprojektory, interaktivní tabule ve třídách), protože britská vláda uvolnila velké prostředky na vybavení škol a na vysokorychlostní připojení k Internetu.

Blanka Němcová: Anglické školy, které jsem mohla vidět, byly rozdílné vnějším vzhledem budovy, soutěživou atmosférou uvnitř školy, školními uniformami dětí, technickým vybavením, jiným uspořádáním školního rozvrhu.

Kdybyste mohli tady u nás zavést jednu věc, která je na anglických školách, jakou byste si vybrali? Co se vám naopak v Anglii nezamlouvalo a doporučili byste jim?

Petr Baťa: Nevím, takhle jen jednu věc nedokážu konkrétně říct, ale přijde mi, že anglický systém je až příliš založený na různých zkouškách a testech.

Jan Zapletal: Zřejmě by se jednalo o vybavení tříd počítači, které bychom mohli používat i v jiných předmětech než těch „počítačových“. Mně osobně by byl příjemný pozdější začátek vyučování v devět hodin. Na druhou stranu si myslím, že máme výhodu v tom, že máme přestávky mezi jednotlivými vyučovacími hodinami. Ve všech školách měli pouze dlouhou přestávku na oběd, jinak byl čas pouze na přesun mezi učebnami.

Blanka Němcová: Vybrala bych si šedesátiminutové vyučovací hodiny, ale určitě bych nechala naše přestávky mezi jednotlivými hodinami. Určitě se mi nezamlouvalo jejich téměř každodenní shromáždění, které se mi vůbec nelíbilo, protože atmosféra tohoto setkání všech žáků a učitelů byla velmi stísněná a pro mne nepřírozená a nepříjemná. Myslím si, že na naší škole je určitě vztah učitelů a žáků otevřenější, přátelštější a neautoritativní.

Jaké byly reakce tamějších žáků na návštěvu z Čech a jak vypadala některá z hodin, do kterých jste se podívali?

Petr Baťa: Anglické děti byly většinou hodně zvědavé a vyptávaly se, jak to vypadá v českých školách a čím se výuka liší. Povídali jsme si i o České republice, protože jen málokterý žáček věděl něco víc, než že hlavním městem je Praha a jedním ze sousedů Německo.

Vyučovacích hodin jsme se zúčastnili většinou pouze jako pozorovatelé, ale hodně mě potěšilo, že jsem se nakonec mohl zapojit do jedné hodiny dramatické výchovy na The John Bentley School. Děti byly moc milé a zcela upřímně mám pocit, že se tato hodina příliš nelišila od té, jakou máme i tady u nás.

Jan Zapletal: Při návštěvě školy jsme většinou během vyučovací jednotky procházeli více třídami, pouze jednu hodinu anglického jazyka jsme byli první den v jedné třídě po celou hodinu. Děti měly připravenou spoustu otázek na Chrudim, jak vypadá náš školní rok, jak dlouho máme prázdniny, jak je dlouhá vyučovací hodina, zda máme přestávky mezi hodinami, zda nosíme školní uniformy, ale také jaké je národní české jídlo...

Blanka Němcová: Měli jsme možnost navštívit jen jednu celou vyučovací hodinu, jinak jsme mohli jen do hodiny nahlédnout. Osobně jsem byla velmi ráda, že jsem měla možnost setkat se s dětmi, které si s nynějšími žáky 5. A vyměnily koncem minulého školního roku dopisy. V hodině, kterou jsem měla možnost vidět, mě ale překvapila obrovská soutěživost, malá ochota pomoci si ve skupině a minimální přímá spolupráce. Na druhou stranu to bylo velmi užitečné zrcadlo i pro mou vlastní práci.

Byl tento zájezd pro vás něčím přínosný? Čím konkrétně?

Petr Bat'a: Určitě ano a přál bych takovou zkušenost každému, kdo se o život v Anglii aspoň trochu zajímá. Vždy je dobré, když si člověk může srovnat své názory a věci vyčtené z knížek se skutečností. I když za pouhých pět dní se toho nedá stihnout až tak moc, jak by si představoval. Zároveň jsem ale taky rád, že jsem v Anglii našel několik nových přátel...

Jan Zapletal: Pro mne bylo přínosné setkání s anglickými učiteli, doufám, že bude příležitost navázat kontakt s některou ze škol a zapojit se společně s anglickými dětmi do nějaké společné práce třeba prostřednictvím internetu.

Blanka Němcová: Jsem velmi ráda, že jsem mohla vidět anglické školy, potkat se opět s lidmi, se kterými jsem navázala písemný kontakt na jaře, sesbírat autentické materiály do hodin angličtiny a hlavně naslouchat a mluvit s rodilými mluvčími.

M. Vápeník a L. Krčil, IX.A

Člověk a svět práce - nový předmět

Už druhým rokem se v devátých ročnících na naší škole vyučuje předmět Čsp, neboli Člověk a svět práce. Zaměřuje se na výběr středních škol, různé testy orientované na naše sny a předpoklady, rady a informace o školách, výměny zkušeností a vše, co má žákům pomoci správně si zvolit jejich další studium. Vyučuje ho paní učitelka Naděžda Cempírková, výchovná poradkyně naší školy. Co si ona sama o tomto předmětu myslí? A jaké jsou ohlasy žáků? Čtete a dozvíte se víc.

Otázky na paní učitelku Naděždu Cempírkovou:

K čemu přesně má předmět Člověk a svět práce v devátých třídách sloužit?

Seznamuje žáky s trhem práce (povolání lidí, pracovní prostředky, požadavky

pro výkon povolání) a měl by pomáhat při volbě profesní orientace a při sebepoznávání. Informuje o možnostech vzdělávání, o náplni učebních a studijních oborů a o přijímacím řízení. Také má studentům pomoci s výběrem zaměstnání. Měl by je seznámit s psaním životopisu, s pohovorem se zaměstnavatelem, s úlohou úřadu práce, s příležitostnými pracemi studentů, s prací v zahraničí a s podnikáním.

Jaké máte zkušenosti? Přináší tento předmět žákům, jak se říká, ovoce?

Zkušenosti mám dobré, domnívám se, že předmět Člověk a svět práce je pro žáky užitečný.

Otázky na žáky:

Co si myslíš o předmětu Člověk a svět práce? Je to pro tebe přínosný nebo naopak?

Aneta V. IX. B: Pro mě je tento předmět přínosný. Paní učitelka nás pravidelně informuje o dění na středních školách. O všech novinkách, zajímavostech i dnech otevřených dveří.

Šárka M. IX. B: Tento předmět mám ráda, ale myslím si, že není pro ty, kteří neví, co chtějí jednou dělat. Na druhou stranu nám má pomoci to zjistit. Čsp je pro mě přínosný spíše v tom, že se dovídám informace o středních školách a přijímacím řízení.

Jan N. IX.B.: Jsem rád, že se tento předmět vyučuje. Dovídáme se mnoho zajímavostí o školách. Také se vzájemně lépe poznáváme.

Eva Balonová, IX.B

Jaké je to na střední škole aneb Od našeho “zahraničního” dopisovatele

NÁSTUP NA STŘEDNÍ ŠKOLU

První chvíle na Obchodní akademii v Chrudimi byly těžké. Prvního září jsem šla do školy se smíšenými pocity. Nikoho jsem ve své budoucí třídě neznala, protože spolužáci ze základní školy byli, jak jinak, v jiných třídách, jen já jsem zůstala sama.

Když jsem vešla do teď už naší třídy, byla ve mně malá dušička. Všichni si nově přicházející spolužáky pozorně prohlíželi, takže i na mně utkvěly zvědavé pohledy. Z většiny lidí už byly utvořené dvojice. Někdo se znal ze základní školy, někdo jen tak od vidění nebo z kroužků.

První dny byly takové spíš na rozkoukání. Poznávali jsme zvyky a pravidla střední školy, poznávali jsme naše učitele. Někteří chtěli, abychom se jim představili a řekli něco o sobě, jiní ne, takže jména spolužáků jsem pochytovala po kouskách. První týden bych se raději vrátila do prostředí, které znám, a mezi lidi, kteří znají mě...

Největší zlom přišel na seznamovacím GO programu, na který jsme jeli kolem poloviny září do Štířího Dolu. Bohužel jsme nejeli všichni - tři holky onemocněly. Aktivitu, které nás tam čekaly, jsem všechny znala. Ale to, že jsem

je absolvovala s jiným kolektivem, mně umožňovalo poznávat nové lidi, a tak mi to tolik nevadilo, i když nějaká nová aktivita by mě určitě potěšila.

Dva dny bohužel rychle utekly a my se vraceli zpátky do školního prostředí. Od tohoto pobytu jsem se do nové třídy těšila více a více a teď bych ji za nic nevyměnila. Máme skvělý kolektiv, ale to není důvod, abych zapomínala na zážitky prožité na základní škole. Ty mi zůstanou v paměti navždy a jen tak je nějaké nové nedohoní. A ačkoli jsem si na začátku říkala, jestli jsem zvolila správně, teď si jsem jistá, že obchodní akademie byla dobrá volba a to dává největší chuť do učení a celkově do práce.

Budoucím středoškolákům chci popřát šťastnou ruku při výběru střední školy, protože se to týká dalších tří nebo čtyř let vašeho života, a to není krátká doba. Dále pevné nervy u přijímacích zkoušek. I když to nejspíš slyšíte ze všech stran, stojí za to zabojovat při přípravě, protože to rozhodne o vaší budoucnosti a myslím, že nemusím říkat, že když půjdete na střední školu z donucení, z nutnosti, a nebo proto, že jste se nedostali tam, kam jste chtěli, že to ubírá na sebevědomí a hlavně na chuť nastoupit do nové školy. Takže všem přeji hodně štěstí a dobrou volbu. Hlavně nechte nervy doma, protože ty dělají největší neplechu!!

Ale do přijímacích zkoušek vám ještě pár měsíců zbývá, takže teď si užijte krásné Vánoce a VŠEM přeji bohatého Ježíška a pohodové svátky plné odpočinku a porozumění.

Jana Strašková

Nové „šestky“ na druhém stupni

*Chcete se dozvědět něco o nových šestých třídách a jejich třídních učitelkách? Tak si přečtete tento článek. Na otázky odpovídají paní učitelka **Hana Musilová**, třídní učitelka VI. A, a paní učitelka **Miroslava Hřebenová**, třídní učitelka VI. B.*

Kolik let učíte na druhém stupni a kolikrát jste již byla třídní učitelkou?

H. Musilová: Na druhém stupni učím šestnáctým rokem. Třídní učitelka jsem počtvrté.

M. Hřebenová: Na druhém stupni učím 29 let. Třídnictví jsem měla velmi často. Počet přesně nevím, ale na naší škole jsem měla i se současnou šestkou třídnictví čtyřikrát.

Jaká je podle vašeho názoru nynější 6. třída a v čem se liší vaše nynější třída od těch předchozích?

H. Musilová: Mí současní šestáci jsou hodně sdílní, rádi si povídají, dávají dárky pro radost a umí dát najevo své city. Když jsem se například vrátila po několika dnech ze semináře s deváťáky do školy, byla jsem mile překvapená, jak mě přivítali.

M. Hřebenová: Třída VI. B se mi jeví jako přátelská, kamarádká, aktivní při výuce. Velmi oceňuji, že nechodí pro každou maličkost žalovat, jako jsem to měla u některých předchozích ročníků. Také cítím, že zde není nepřátelský vztah mezi dívkami a chlapci!

Co očekáváte od současných šestáků?

H. Musilová: Přála bych si, abychom byli dobří kamarádi, otevřeně hovořili o problémech a dokázali si pomáhat. Přála bych si, aby se všichni - žáci i učitelé - cítili v naší třídě příjemně. Mrzí mě, že si děti občas dokážou ublížit pomluvou nebo tím, že chvíli s někým kamarádí a pak se s ním nechtějí bavit.

M. Hřebenová: Byla bych ráda, kdyby se zlepšila příprava na vyučování a omezilo se zapomínání.

V čem jsou současní šestáci výjimeční?

H. Musilová: Hodně mě překvapilo to, jak přivítali nového žáka. Moc se na něj těšili a už od rána ho ve dveřích netrpělivě vyhlíželi. Doufám, že jim to vydrželo a pomáhají Samovi i teď.

M. Hřebenová: Jsem ráda, že jsou zde osobnosti, které nám dokáží hodinu zpestřit a rozesmát. Jiní jsou velmi zodpovědní a svědomitě plní třídní povinnosti.

Co by mohli současní šestáci ještě zlepšit?

H. Musilová: Mohli by být trochu zodpovědnější k přístupu ke škole. Někteří si ještě neuvědomují, že život jsou také povinnosti, a moc se jim nechce učit a připravovat se na vyučování. Jsem ale ráda, že se to zlepšuje.

M. Hřebenová: Určitě by nám pomohlo, kdyby žáci dokázali více hovořit o svých problémech.

Miloš Soukup, VI. B

Byli jako my...

Zdravím všechny ty, kteří mají rádi legraci a jsou tak trochu škodolibí. Jen si to přiznejte, každý

z nás se někdy rád zasměje někomu jinému, nebo mu dokonce i něco provede. No a my vám již podruhé v tomto roce nabízíme trapasy našich učitelů, kteří byli (nebo jsou) jako my. Ještě vám musím říct, že pan učitel **Martin Krivka** je člověk, kterému se směla doslova lepi na paty, proto se pojďte rychle podívat, co se může stát obyčejnému učiteli.

Bylo takové to poctivé zimní ráno. Venku ještě byla tma, mráz a slabý mrazivý vítr. Slyšel jsem, jak mi zvoní budík, cítil jsem teplo pod peřinou a okolní chladnější vzduch. Vychutnával jsem si to. Zmáčknu budík. Vtom mě napadla ta spásná myšlenka. Přispím si ještě pět minut. To mě přece nezabije.

Jenže z pěti minut bylo minut mnohem víc, ani už nevím kolik. Nikomu nepřeji tak rychlé vstávání. Byl jsem jak střelený. Z postele do koupelny, vyčistit zuby, něco na sebe natáhnout a rychle utíkat. Do školy jsem přiběhl naštěstí včas. Bylo asi za pět minut osm. Zaplul jsem do kabinetu a utíkal jsem učit. Jak si tak učím, nemohl jsem přehlédnout úšklebky dětí. Došlo mi to. Nejenže jsem měl naruby svetr, ale taky jsem měl jednu ponožku modrou a druhou červenou. Od té doby si dávám velký pozor na to, co nosím a v kolik vstávám.

Jak jsem už říkal, pan učitel měl opravdu velmi pestré mládí, pojďme se tedy podívat, co dokázal ve druhém ročníku základní školy.

Při jedné potyčce, která se stala o velké přestávce, se mi podařilo vysadit dveře. Už ani nevím, jak k tomu došlo, dokonce ani nevím, kvůli čemu to bylo. Jedno bylo ale jasné: v žákovské se mi červenala poznámka.

Lukáš Krčil, IX. A.

VÁNOCE V ZAHRANI Í

Všichni se pomalu připravujeme na Vánoce. Snažíme se, aby v těchto dnech nechyběla doma žádná maličkost, na kterou jsme zvyklí. Jak ale slaví Vánoce jinde ve světě? Napadlo nás, že na naší škole je několik učitelů a žáků, kteří strávili nějakou dobu v zahraničí, a tak jsme se jich na to zeptali.

Paní učitelka Hana Truncová a Vánoce v Německu

Strávila jste Vánoce v Německu?

Ne nestrávila.

Víte, jak se tam tyto svátky slaví?

Ano, vím. Také se tam ozdobí stromeček, ale dárky dávají do punčochy a rozbalují je až druhý den ráno. K večeři mají klobásu s bramborovým salátem.

Máte nějaký typický vánoční recept z Německa?

Ano, mám. Na tvarohový koláč.

TVAROHOVÝ KOLÁČ

Základní těsto: 70 g másla, 70 g cukru, 1 vejce, 150 g mouky, 1 lžička prášku do pečiva, trochu soli. **Tvarohová náplň:** 4 tvarohy, 250 – 300 g cukru, 1 vanilkový cukr, 2 lžíce vanilkového pudingu, citrónová kůra (eventuelně rozinky nebo nakrájené mandle). **Sněhová náplň:** ½ l mléka uvaříme s 1 vanilkovým pudingem, osladíme podle chuti, necháme vychladnout. Ze 4 vajec oddělíme žloutky a bílky. Žloutky zamícháme do vychladlého pudingu. Bílky ušleháme a přidáme také do pudingu.

Do vymazané a moukou vysypané formy pak postupně jednotlivé části naskládáme. (tzn. základní těsto, navrch tvarohová náplň a na závěr sníh s pudingem). Doba pečení: 60 – 70 min při 170 °C.

Paní učitelka Silvie Kratochvílová a Vánoce ve Francii

Strávila jste Vánoce ve Francii?

Bohužel nikdy. Ale plánuji to, plánovala jsem to původně tento rok, ale nevyjde to, takže snad ten příští. Ráda bych letošní svátky strávila u sousedů v Polsku. Chystám se do Krakowa a do Osvětimi. Jen nevím, jestli seženu ubytování, Krakow je dost žádané město. Do Osvětimi jedu proto, že jsem tam nikdy nebyla a zima je přímo ideální pro to, aby si člověk plně uvědomil utrpení lidí, kteří živořili v koncentračním táboře celou zimu skoro bez oblečení.

Víte, jak se tam slaví Vánoce?

To náhodou vím, je to trochu jiné než v Čechách. 24. prosince večer celá rodina večeří, jako u nás. Jen s tím rozdílem, že místo kapra se cpou uzeným lososem, husími játry nebo krocanem nadívaným kaštany. Také se ládují tradiční vánoční buchtou, vše zapíjí šampusem nebo vínem. Až pozdě večer jdou děti spát, ale před odchodem do postele nechají pod stromečkem svoje boty nebo bačkory. V nich (nebo vedle – záleží na velikosti dárku) najdou příští den ráno dárky. Děda Mráz (Père de Noel) přichází komínem. 25. prosince v poledne znovu společně obědvají, to by nebyli Francouzi, aby neměli nejméně pět chodů. K tomu je potřeba dodat, že obědvají až tři hodiny, neustále diskutují, takže žádné „u jídla se nemluví“. S tím by vás hnali. Jedí velice pomalu a každé stravování je velkou událostí, takže i to vánoční. O Vánocích se k jídlu schází celá rodina, babička, dědeček, strýci, tetičky a tak, prostě velká akce.

Znáte nějaký vánoční recept z Francie?

Jasnačka. Říká se tomu **Truffles en Chocolat**, jsou tací, kteří tomu říkají vánoční hovínka.

Potřebujete: 300g čokolády, 200 ml smetany (té 35%), asi 40 g másla, kakao na obalení. Nechte rozehtát čokoládu, zahřejte smetanu a čokošku do ní vmíchejte, přidejte máslo. Čekejte tak dlouho, dokud hmota neztuhne. Pak z hmoty vytvořte kuličky a obalte je v kakau.

Heleďte, já moc vařit neumím, vlastně když se nad tím zamyslím, tak to nechápu. To máslo má být jako rozehtátý, nebo co? Tenhle recept mám od toho Francouze, co byl v říjnu u nás ve škole na hodinách francouzštiny, a ten už vůbec neumí vařit, takže to není žádná jistota. Ne, že by to byl úplný nesmysl, ale chtělo by to nějak vychytat. Asi to zkusím. Ale ať je to jak chce, každopádně BON APPETIT.

Veronika Škrhová a Lukáš Zajíček, VI. B

Bára Sommerová a Vánoce v Americe

Vánoce v Americe slavíme podobně jako Vánoce v Čechách. Hlavní rozdíl je v tom, že dárky nenosí Ježíšek ale Santa Claus. Dárky se rozbalují 25. prosince ráno. Santa Claus nosí dárky od půlnoci do rána. Většina Američanů jde do kostela na půlnoční mši. Vánoční stromky se zdobí hodně dopředu. Většinou už na začátku prosince. Na vánočních dárkách je napsáno, od koho jsou. Každý rok se jí něco jiného.

Nikola Hrouzková, VII. A

Tomáš Zajíc a Vánoce v Kuwaitu

Vánoce v Kuwaitu neslaví. Jsou to Arabové, tudíž se řídí podle koránu, který tento svátek neobsahuje. Arabové zato mají jiné svátky, jeden z nejvýznamnějších je Eid Al Fitr. Když nastane tento svátek, všichni se jdou modlit, poté chodí za známými. Děti chodí od domu k domu (něco jako u nás Velikonoce) a dostávají peníze.

Veronika Škrhová a Lukáš Zajíček, VI. B

V Í T Ě , Ž Ě . . .

Je to tady. Vánoce jsou za dveřmi, z kuchyně voní cukroví či jiné dobroty, zabalujete či nakupujete poslední dárečky a máte plné ruce práce při vánočním úklidu. Zkuste si vyšetřit chvíli a pojďme společně nahlédnout do historie Vánoc a všeho, co k Vánocům neodmyslitelně patří.

Vánoce

Vánoce byly původně pohanskými svátky. Označení svátků vánočního cyklu vychází z latiny. Svátek se původně nazýval *Nativitas Nostru Jese Christi* – neboli česky narození Pána našeho Ježíše Krista.

Vánoční stromeček

Vánoční stromek jako symbol života je tradice starší než křesťanství. Dlouho před křesťany si Egypťané v nejkratší den v roce nosili domů palmové větvičky jako symbol triumfu života nad smrtí.

První dochovaná zmínka o vánočním stromku se datuje do 16. století.

V roce 1834 poprvé koupil princ Albert, manžel anglické královny Viktorie, vánoční stromek do Windsoru pro královskou rodinu.

A jak to bylo v českých zemích? Zde se vlastenci zdobení vánočního stromku bránili. Poukazovali na to, že nejde o zvyk slovanský. V německé literatuře se však zmínka o prvním zdobeném stromku na nejmenovaném panství v Čechách objevuje již v první polovině 19. století a v roce 1843 píší noviny o nákupu stromků v Praze jako o zcela běžné věci. Na venkově se vánoční stromek běžně objevuje až od šedesátých let 20. století.

Jesličky

Tradici stavění jesliček založil ve 13. století (1223) František z Assisi. Přivedla ho k tomu myšlenka na vytvoření trojrozměrného obrazu události, která se kdysi odehrála v betlémském chlévě. V baroku byly zdobeny drahými kameny a zlaceny.

Do Čech se první chrámové jesličky dostaly v r. 1560 spolu s jezuity. Největší je Betlém Tomáše Krýzy, který se skládá z 1 756 figurek, a třebechovický Betlém s 1 200 figurkami.

Jmelí

Jmelí bylo symbolem života a ochranným talismanem. Byla mu také přikládána síla vyvolat nebo udržet svazek mezi dvěma osobami opačného pohlaví.

Jestliže jmelí pověsí hlava rodiny na Štědrý den ráno nad sváteční tabuli, přinese jmelí do domu štěstí. Říká se také, že jmelí splní každému stolovníkovi jedno přání. Stačí je zašeptat do plamínku první zapálené svíčky na vánočním stromečku.

Z Anglie pochází zvyk, že muž může políbit každou dívku či ženu, kterou zastihne stojící pod zavěšeným jmelím. Po každém polibku však musí pár společně utrhnout z větvičky jednu bílou bobulku. Poslední bobulka se nechává na jmelí až do příštích Vánoc, aby z domu neodešla láska.

Nikola Hrouzková, VII.A

INSPIRACE V „INSPIRACI“

Možná, že právě teď u vás vrcholí vánoční úklid, dokupujete poslední dárky nebo dovyzdobujete svůj byt nebo dům. Prostě se snažíte, aby právě ty letošní Vánoce byly ty nej. Jaké trendy, barvy či další věci týkající se vánoční výzdoby jsou „in“, na to jsme se zeptaly paní Kupové, která pracuje v obchodě INSPIRACE.

Jaké jsou současné trendy?

Asi nejmodernější barva je pro tento rok oranžová. Také rovným adventním věncem nic nezkazíte.

O co mají na Vánoce zákazníci zájem?

V této době asi nejvíce o adventní věnce, věnce na dveře a na stůl. A protože si někteří zákazníci dělají adventní věnce sami, kupují si různé doplňky. Například svíčky, atd.

Jaké prvky nebo květiny se hodí na Vánoce?

Z květin asi nejvíce vánoční hvězda, což je hrnková květina, dále mimóza, vánoční kaktus, cesmína paraguayská, svícínky, brambořík, ...

Jaké barvy doporučujete na Vánoce?

Nedá se přímo doporučit. Podle barvy interiéru. Modrá, červená, zelená, žlutá, ...

Jaké zboží či služby poskytujete?

Vázání květin na společenské akce apod., květinové šperky. Cokoliv, co si s sebou přinesete, jsme schopny uvázat v nějakou netradiční vazbu. Dále děláme netradiční vázání květin, bytové doplňky, například svíčky, vázy, květináče, okrasné talířky, dekorativní prvky, krabičky atd.

Pokud vás tento článek zaujal, určitě se v tomto zajímavém obchodě zastavte.

Přesná adresa je: **ČS Partyzánů 4**

Nikola Hrouzková a Zuzana Steinerová, VII. A

BYLI JSME PŘI TOM

MÓDNÍ SHOW A ROZHOVOR

S KATEŘINOU SEVERÝNOVOU

V polovině listopadu proběhla v muzeu v Chrudimi Módní show, kde svoji kolekci WINTER 05/ SPRING 06 představila Kateřina Severýnová. Tato módní návrhářka pocházející z Hlinska navrhla modely třeba pro Helenu Vondráčkovou nebo Ilonu Czákovou a stala se vítězkou konkurzu návrhů jak pro firmu Pragoděv GJ, se kterou dlouhodobě spolupracovala, tak pro hostesky časopisu Penthouse. Od roku 2000 byla návrhářkou HUBERT GASSER v Itálii v Bolzanu, kde po tři roky působila a získala cenné zkušenosti. Na její show byli pozváni Michaela Salačová, Zuzana Rosáková nebo Martin Dejdar, kteří byli hlavními hosty večera, ve kterém se nezapomnělo ani na novorozenecké oddělení v chrudimské nemocnici, jemuž byl výtěžek z akce věnován. Chcete-li se dozvědět něco málo o již zmiňované akci nebo módním světě, přečtěte si náš rozhovor.

Jak jsi se dostala k návrhářství?

Odmalička jsem ráda šila, a proto jsem chtěla být dámská krejčová nebo tak něco. Pak jsem se dozvěděla o střední průmyslové škole v Brně, která patří mezi nejlepší svého druhu v ČR. Složila jsem talentové zkoušky a udělala přijímačky a dostala se na obor modelářství a návrhářství oděvů.

Co je potřeba k tomu, aby se z někoho stal/a návrhář/ka?

V dnešní době je nejobtížnější sehnat sponzory, ale samozřejmě musíš mít i talent. Nejhlavnější jsou asi opravdu ty peníze. Proto mi trvalo poměrně dlouho, než jsem mohla tuto módní přehlídku uskutečnit.

Co je v této branži nejobtížnější?

Asi sehnat ty finance a také materiál. U nás je hodně distributorů, ale ČR nemá tak kvalitní materiály jako třeba Itálie. Proto jezdíme na veletrhy do ciziny, kde je opravdu z čeho vybírat.

Na co je zaměřena tvoje nová kolekce?

Kolekce jaro - léto 2006 je zaměřena spíše na vzdušnější modely a nechybí ani plavky. Pro podzim - zimu 2005/2006 byly navrženy modely sak, kostýmů a kabátů, V této kolekci kladu velký důraz na ženskost a vystižení přirozené linie postavy. Snažila jsem se v ní ukázat, jak je každá žena jedinečná, exotická, elegantní a sexy.

Máš nějaké tipy, co se bude v příštím roce nosit?

Příští rok poletí pastelové barvy jemných odstínů. Budou to v podstatě stejné barvy jako letos, ale kouřovější. Jinak se dnes nosí všechno. Záleží na osobnosti člověka a jeho stylu. Dříve se řeklo, že jsou v módě minisukně, a tak se také nosily. Určitě se nic nezkaží sukněmi různých délek, ale zvonové kalhoty nahradí úzké, tzv. roury. Doporučuji, aby každý nosil to, co mu sluší a hlavně vyzdvihl své přednosti.

Jak hodnotíš českou modu v městských ulicích?

Myslím si, že se to hodně zlepšilo. Když to srovnám s Itálií, tak máme co dohánět. Mladým lidem nemám co vytknout, ale ti ve středních letech by se měli polepšit.

JAK BYLO NA MÓDNÍ PŘEHLÍDKĚ?

Módní přehlídky jsem se zúčastnila nejen jako reportér, ale byla jsem i pomocnicí pro modelky, kterým jsem připravovala modely pro různé části přehlídky. Jen co jsme dorazili do zákulisí, už jsme si rozdělovali úkoly společně s ostatními „strojiči“. Zkontrolovat oblečení, vyžehlit ho a seřadit tak, jak má jít za sebou. To bylo naším úkolem po dobu, kdy byly modelky na zkoušce na mole. Největším problémem pro mě bylo určitě žehlení, ale jelikož byla žehlička napařovací, nebála jsem se tolik toho, že bych do večerních šatů propálila díru. Nechyběly kadeřnice a kosmetičky, které odvedly výbornou práci, a všem modelkám to velice slušelo. My jsme si užívali pauzu s hamburgerem a přemýšleli jsme o tom, jak to ty holky mají těžké s těmi dietami a s věčným hlídáním kalorií, které naše sváča obsahovala. Párkrát si některá slečna postěžovala nad svoji postavou a mně se honilo hlavou, jak by měl tedy vypadat ten pravý ideál ženské krásy. Po chvíli se začal sál zaplňovat, což bylo jasným signálem pro nás a naše svěřenkyň. Hudba vyhrávala a lidé tleskali, takže se jim show líbila tak jako mně. Nikdy jsem nepřišla do styku s ramínky tolikrát jako tam, kde jsem z nich svlékala a zase na ně navlékala šaty, se kterými se zacházelo jako s tím nejvzácnějším zbožím. Všichni vzadu byli v jednom kole, ale zvládli to a i zploditelka modelů byla nadmíru spokojená. Musím uznat, že připravit takovou akci musí být hodně náročné a stát nejen hodně financí, ale i času a nervů. Přeji proto své tetě, aby se jí i další módní přehlídky povedly a aby ji neopouštěla inspirace.

Romana Severýnová, IX.A

VÝLETY DO SVĚTA FANTAZIE

Malíři

Jednoho dne se Běďa rozhodl: „Píďo, asi budeme muset jít něco dělat.“ „Ááááaum,“ zívá rozespale Píďa. „To se lehce řekne. Já jdu ještě radši spát.“ „Probuď se už konečně. Víš kolik je hodin?“ domlouval mu Běďa. „Na to radši

nemyslím. Aáááumm,“ zívá podruhé Píďa. Běďa musel Píďu zatahat za límec, aby se už konečně probudil. Teprve potom Píďa zjistil, že zaspali. Chtěli vstávat v osm hodin a teď už bylo půl deváté. A tak Píďa s Běďou šli. Za chvíli dorazili k jedné zahrádce, kde byl obraz. Ale ten obraz nebyl vůbec domalovaný. Nebyl domalovaný mráček, sluníčko, domeček, ba ani pán, který na zahrádce zaléval květiny. A tak se Píďa s Běďou rozhodli, že obraz dokreslí. A tak začali. Běďa dokončil zelenou barvou slunce, Píďa červenou barvou zase mrak a oba se podělili o domeček. Domeček byl nakonec černohnědožlutý a na druhé pěstce, co maloval malíř, byl zelený. Na zahrádce Běďa namaloval modrou trávu a dokončil zelenou barvou rybník a nakonec se podělili o nedokončeného pána. Píďa dodělal pánovi červenou barvou hlavu a Běďa zelenou nohy. Hned jak to domalovali, přišel z nákupu pan malíř, který to nedokreslil. A co uviděl. Dokončený obraz sice byl, ale úplně pokaženě. Malíř upustil tašky s nákupem a běžel za Píďou a Běďou se štětcí namočeným v zelené a červené barvě.

Za chvíli je pán dohonil. „Tak a mám vás. Teď vás přetřu oba na proužkato.“ A přetřel Píďu a Běďu zelenou a červenou barvou na proužkato. To se Běďa s Píďou dočista polekali. Jak je pán pustil, hned se běželi umýt do fontány, která byla na náměstí. Lidi se tiše pochechtávali, Běďa si jich ale nevšímal. Za chvíli vběhli do fontány a to se pan policista vážně a doopravdy rozzlobil. Na náměstí se najednou objevila samá červená a zelená voda. Pan policista se dočista polekal, a dokonce z toho omdlel. To už bylo na všechny moc. Druhý policista se na ně rozkřikl: „Co to tady vyvádíte?“ „My nic, my se chceme jenom umýt.“ „Já vám dám umýt, to si běžte támhle do rybníka.“

A tak policista smutně vypustil vodu z fontány a nalil tam čistou, zatímco Běďa s Píďou mokří od ucha k patě pomalu šli ke svému domovu. Zůstávala za nimi na zemi mokrá stopa. Když přišli Běďa s Píďou k domovu, otřepali se a skočili domů do krabice.

Luboš Hurych, II. B

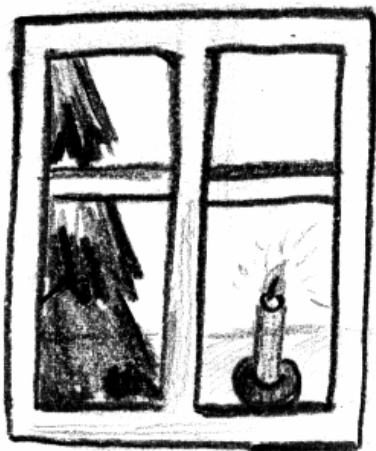
Věci, jejich sny a splněná přání

Prskavka

Představte si, že jsem prskavka, která leží zavřená ve skříni a čeká na Vánoce a na Silvestr. Co to? Skříň se otevírá a vidím světlo. Konečně jsem se dočkala! Už padá sníh, znamená to tedy, že se blíží Vánoce! Už se těším, až mne zapálí a budou ze mě lítat jiskry a hvězdičky, taky, až se mnou budou děti mávat a vytvářet ze mě obrysy. Ale já se trochu bojím. Mám strach, že se o mě spálí. Už je to tady. Krásně prskám. Pomalu dohořívám a na řadu jde druhá prskavka.

Štěpánka Urválková, VI. A

Světýlko

„Ach jo, už celý rok ležím v krabici a čekám na ten den, kdy se rozsvítím. To bude nádhera! Až se rozsvítím na okně, uvidí mě celá Chrudim, budu na sebe pyšný.“ Ale co se nestane. Maminka jde pro krabici se světýlkem a upustí ji. Světýlko ztrácí všechny naděje, že ho uvidí celé město. Najednou se otevřou dveře a v nich se objeví táta. Vezme světýlko do ruky a opraví ho. Světýlko uslyší cvak, cvak a rozsvítí se. Maminka jde světýlko pověsit na okno a světýlko říká: „Jsem šťastné, že jsem v této rodině.“

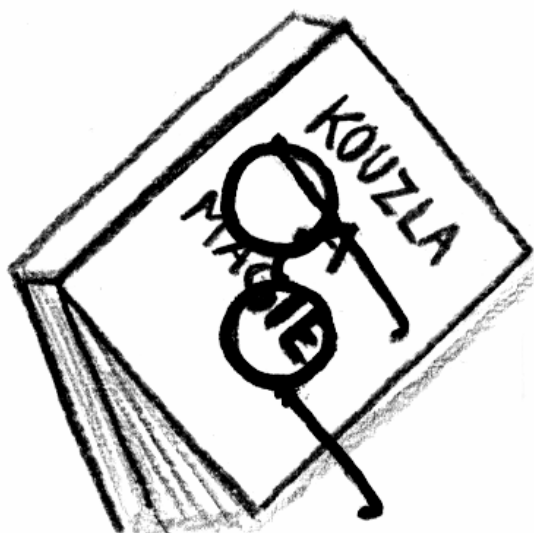
Lucie Kebzová, VI. B

Stromeček

Představte si stromeček, který stojí ve sklepě a čeká, až si ho někdo vezme. Čeká na ten slavný okamžik, až bude stát krásně oblečený, až bude středem pozornosti a až pod ním budou krásné dárky a šťastní rodiče s dětmi. Jen doufá, že si rodina nekoupí nový a jeho nevyhodí. Ale co to? Někdo se sem blíží, bere ho do rukou. Stromeček je moc spokojený a šťastný. Tak tohle je příběh jednoho obyčejného stromku, který je umělý a také jen a jen vánoční.

Pavčina Venclová, VI. A

DOPORUČUJEME, NAVŠTIVTE KINO

Prosinec, to je čas Vánoc a s nimi nerozlučně spojených dárků. Patříte mezi fanoušky mladého kouzelníka s „bleskem ne čele“? Pak musíte přímo sršet radostí. Dostalo se vám prvního potterovského dárku letošního roku. V prosinci se nám sešlo nejen nové, šesté a nejspíše předposlední vydání knihy čarodějnické série, ale i uvedení nového filmového trháku. Ten pod názvem **Harry Potter a Ohnivý pohár** vtrhl 1. prosince do českých kin.

B
E
S
T
S
E
L
E
R

O
P
Ě
T

Ú
T
O
Č
Í

Já sem se spolu s rodinou na tento film vydal hned v premiérovém dni a film mě zaujal natolik, že z toho vznikl tento článek, který se jistě bude lišit od všech dosavadních recenzí, které jste kde mohli číst. Proč tedy nenapsat kompletní obsah filmu? Ti, co knihu četli, stejně vědí, co a kde se přesně stane, možná i budou překvapeni tím, co všechno bylo z filmu vyškrtáno, a ti, co tohoto hrdinu spíše zavrhuji, ti tyto řádky přeskočí, nebo se zamyslí nad tím, o co by přišli, kdyby se na nového Pottera nevypravili.

Tento rok vás nečeká žádná pohádka, což naznačuje i slogan filmu: „*Doba bude zlá a temná*“ a nezbyvá než souhlasit. Film je fantastická podívaná plná napětí, akce, humoru a překvapení. Podle mě tam nenajdete ani jedno hluché místo. Ze zlého snu se probudíte u Weasleyových, od nichž se přenášedlem přenesete na mistrovství světa ve famfrpálu, kde budete napadeni Smrtijedy, a na konec skončíte ve škole. Tam vás tento rok navštíví další dvě kouzelnické školy a bude se v nebezpečném turnaji Tří kouzelníků bojovat o Ohnivý pohár, který vítězi přinese věčnou slávu a bohatství. Turnaje se však mohou zúčastnit pouze žáci starší sedmnácti let. O čem by ale film byl, kdyby se tam nějak nepřimíchal i Harry Potter. Jak říká představitelka Hermiony: „*Je to jako prásk, prásk, prásk,*“ příběh utíká jak na běžícím pásu a téměř tři hodiny jsou rázem pryč. V podobě tří úkolů, které mají šampióna prověřit, na Harryho čeká boj s drakem, nebezpečné pátrání v hlubinách Černého jezera či cesta záludným bludištěm, na jehož konci čeká hrdinu to největší zlo s velkým Z a zkouška toho, co vydrží. Tak, to je taková hlavní dějová linie. Připravte se také na vánoční ples, který začne stylovým valčíkem, ale pak se přejde na tvrdý rock a žáci s rukama nahoře „trsají“ jako někteří návštěvníci chrudimského Nyxu. Příběh je prostě plný zvratů. Je pastvou jak pro oči, tak pro uši a vyplatí se počkat si až do posledního sponzora filmu v závěrečných titulkách. Zkrátka, čeká vás spousta překvapení, nových postav, nových lásek, skvělých efektů a zábavy. Ale to by mi zabralo asi celé toto číslo.

Přesto, i když je tento snímek podstatně jiný než všechny tři předchozí, opravdu stojí za zhlédnutí a všem (no malým dětem asi ne) ho doporučuji! Citováno z magazínu Newsweek: „*Nejvtipnější, nejděsivější a zřejmě i nejlidštější snímek z celé série.*“ Prozatím, dodal bych.

Martin Vápeník, IX. A

N
A
P
L
Á
T
N
A

K
I
N
!

O KRALI SALEONU

①

SALEON JE MALÉ ALE PROSPEŠNÉ
KRAJOSTVÍ. OBYVATELÉ SE
JMENUJÍ SKŘETI. VŠICHNI JSOU
HODNÝ ALE NEJHODNĚŠÍ JE
PAN KRAL.

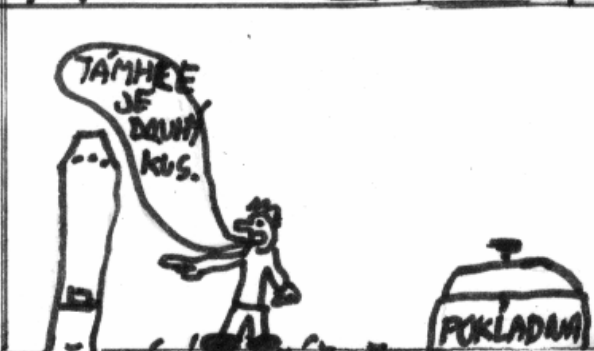
POKLADNÍK ŠEL DLOUHOU CESTOU.

AŽ DOŠEL DO CHUDÉ VESNICE, KTERÁ SE JMENUJE SLUNEČNÍ.

KDYŽ SE POKLADNÍK VRÁTIL DOMŮ, TAK TAM NEBYL KRAL ANI ZLATÁKY.

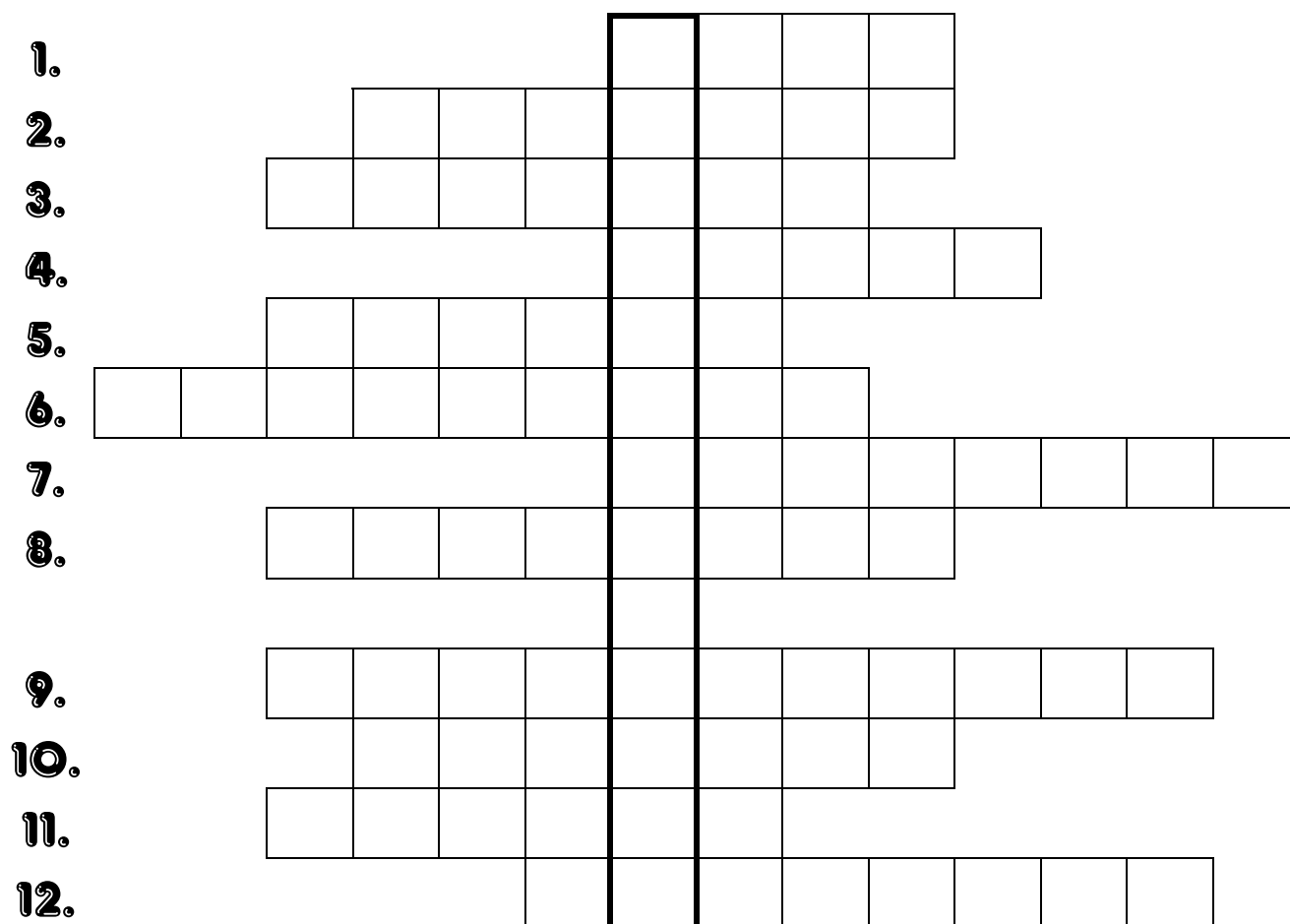

POKRAČOVÁNÍ PRISTĚ

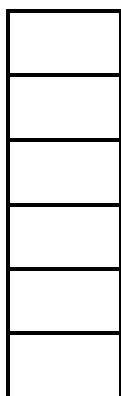
KUKÁTKO ANEB KOUKNEME SE NA VAŠE VĚDOMOSTI EVROPA - ŠPANĚLSKO

VYLUŠTI SI KŘÍŽOVKU

1. MĚNA	7. OSTROVY ŠPANĚLSKA
2. NÁRODNÍ BARVA JE ŽLUTÁ A ...	8. GIBRALTAR JE ČÁST ...
3. OSTROV ŠPANĚLSKA	9. SOUSEDNÍ STÁT ŠPANĚLSKA
4. 98% LIDÍ JSOU ...	10. SOUSEDNÍ STÁT ŠPANĚLSKA
5. SVĚTADÍL	11. HLAVNÍ MĚSTO
6. ŠPANĚLSKO OMÝVÁ ... OCEÁN	12. OSTROV

NA DALŠÍ STRÁNCE SEŘAĎ PÍSMENA TAK, ABY SLOVA
DÁVALA SMYSL. POTOM PODLE ČÍSEL VYPIŠ DO
TABULKY PÍSMENO.

AOLMAKR - 1

KPŠANSLĚÉ (KRÁLOVSTVÍ) - 3

RTRÁOEOD - 6

RAELBAY - 6

RBESKÉ (KMENY) - 1

SŘOMTEDZEÍN (MOŘE) - 5

Kateřina Vodová a Zuzana Steinerová, VII. A

ŠKOLNÍ HITPARÁDA

PROSINEC JE TU A S NÍM I VELKÁ AKTUALIZACE HITPARÁDY VAŠICH OBLÍBENÝCH PÍSNÍ! NEZAPOMEŇTE TEDY HLASOVAT PRO NEJOBLÍBENĚJŠÍ A NOVĚ I NEJNEOBLÍBENĚJŠÍ TITULY NA <http://malicek.czechian.net>.

VOLTE Z TÉTO NABÍDKY:

1. /2./ **Chinaski** - Tabáček
2. /2./ **Gwen Stefani** - Hollandback Girl
3. /1./ **Madonna** - Hung Up
4. /1./ **Aneta Langerová** - I Think I'm Paranoid (live)
5. /1./ **Visací zámek** - Známká punku
6. /1./ **Sarah Connor** - Living To Love You
7. /1./ **O.S.T. Harry Potter and The Goblet of Fire** - Magic Works
8. /1./ **Tři sestry** - Alkohol je
9. /1./ **Juanes** - La Camisa Negra

Redakce časopisu

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** E. Balonová, N. Hrouzková, J. Kapounová, L. Krčil, D. Kreuzerová, R. Severýnová, M. Soukup, Z. Steinerová, V. Škrhová S. Tomaidesová, M. Vápeník, K. Vodová, , L. Zajíček
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ www.malicek.czechian.net
- ❖ www.zsmalika.cz